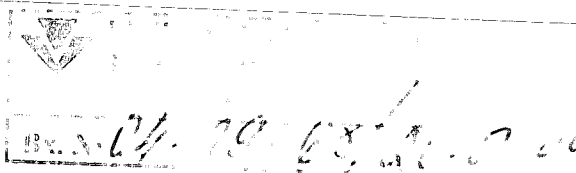

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

Изх. № 04-18-690

София, 26.01.2009 г.

До
Г-н Петър Мутафчиев
Министър
Министерство на транспорта
Ул. „Дякон Игнатий” 9
София, 1000

Копие: До
Г-жа Мария Мургина
Изпълнителен директор
Национална агенция за
приходите
Бул. „Дондуков” 52
София 1000

Относно: Данъчно третиране на командировъчните пари на персонала на водните транспортни средства, плаващи по море под българско или чуждо знаме

Съгласно чл.25, ал.2, т.5, б.”б” от ЗДДФЛ в облагаемия доход от трудови правоотношения не се включват дневните командировъчни пари, но не повече от двукратния размер, посочен в нормативен акт.

Командировъчните пари са изключени от обхвата на облагаемия доход на лицата работещи по трудови правоотношения и съгласно чл.19, ал.2, т.4, респективно чл.19, ал.2, т.3 от ЗДОД, редакция действаща през периода 01.07.2004г.-31.12.2006г.

Същевременно както ЗДДФЛ, така и ЗОДФЛ /отм./ не регламентира характера на изплащаните суми, а третира данъчното облагане на вече определено по своя характер плащане. Следователно за правилното прилагане на данъчния закон от значение е квалификацията на дохода и в частност възможността същия да се третира като командировъчни пари.

Правото на работодателя да командирова работници или служители е уредено в нормата на чл.121, ал.1 от КТ, според която, когато нуждите на предприятието налагат, **работодателят може да командирова работника или служителя за изпълнение на трудовите задължения извън мястото на постоянната му работа.**

Съгласно чл.66, ал.3 от КТ за място на работа се смята седалището на предприятието, с което е сключен трудовия договор, доколкото друго не е уговорено или не следва от характера на работа. При изпълнението на международни рейсове, безспорно е, че членовете на плавателните състави на „ПБМФ” ЕАД изпълняват задължението си извън границите на държавата, където е седалището на работодателя. Предвид характера на извършваната работа от моряците, може да се направи извод, че те **нямат постоянно място на работа в географския смисъл на това понятие, а не да се твърди, че постоянното им място на работа е съответния кораб.** Аргумент в подкрепа на това е разпоредбата на чл.6, ал.2

Наредбата за трудовите и непосредствено свързани с тях отношения между членовете на екипажа на кораба и корабоприжателителя, където са изброени реквизитите на трудовия договор в тези случаи. Според нея в трудовия договор не се посочва "място на работа", а "име на кораба, на борда на който лицето ще изпълнява трудовите си задължения". От тук и извода, че при изпълнение на международни рейсове, персоналът на плавателните състави на „ПБМФ“ ЕАД изпълнява трудовите си задължения извън мястото на постоянната си работа и следва да се смята за командирован.

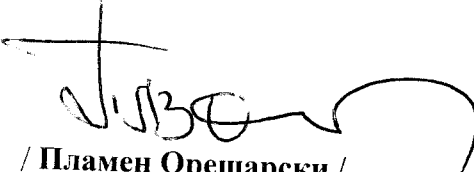
Изводът, че при осъществяване на международни рейсове екипажите на плавателните състави на „ПБМФ“ ЕАД са командировани се подкрепя и от приетата с ПМС № 115 от 03.06.2004г. Наредба за служебните командировки и специализации в чужбина. В чл.31, ал.4 от нея изрично е предвидено, че персоналът на водните транспортни средства, плаващи по море под българско или чуждо знаме, получава командировъчни пари на ден за времето на изпълнение на международни рейсове.

Съгласно чл.215 от КТ конкретните условия, при които се командирова работниците и служителите, както и размерите на пътните, дневни и квартирни пари при командировка се определят от Министерски съвет. Следователно, действащата от 01.07.2004г., Наредба за служебните командировки и специализации в чужбина е приета от компетентния за това орган на когото законодателят изрично е делегирал правото да регламентира условията за командироване. Предвид това и с оглед на изложеното до тук, считам че разпоредбата на чл.121, ал.1 от КТ не може да се възприема като забрана за изплащане на командировъчни пари на членове на плавателни състави, които извършват постоянната си работа по време на пътуването. Такава забрана действително има, но тя е регламентирана в чл.6, ал.1 от Наредбата за командировките в страната. Последната има за предмет определянето на условията за командироване в страната, размерите на командировъчните пари, редът за отчитането им, както и правата и задълженията на командировашите и командированите /чл.1 от наредбата/.

Наличието на две наредби, издадени от компетентния орган на основание законовата делегация на чл. 215 от КТ, само по себе си е обстоятелство, от което се налага правният извод за наличието на съществени различия между условията за командироване в страната и условията за командироване в чужбина. В този смисъл, логиката на чл.6, ал.1 от Наредбата за командировките в страната не може да се пренася по аналог спрямо Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина.

По изложените съображения и с оглед дадените ми с § 7 от ПЗР на Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина правомощия, указвам изплатените при условията и реда на тази наредба командировъчни пари на персонала на водните транспортни средства, плаващи под българско знаме, да не се считат за облагаем доход.

МИНИСТЪР НА ФИНАНСИТЕ:

/ Пламен Орешарски /